

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana
t. 01 478 94 00, f. 01 478 98 45, e: gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

**Skupina poslank in poslancev
(prvopodpisana Janja Sluga)**

Ljubljana, 13. november 2025

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121, 140, 143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90, 97, 99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 112/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 39/11, 48/12, 17/22 in 95/24) in 114. člena Poslovnika Državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17, 46/20, 105/21 – odl. US, 111/21, 58/23 in 35/24) vlagamo spodaj podpisani poslanci in poslanke

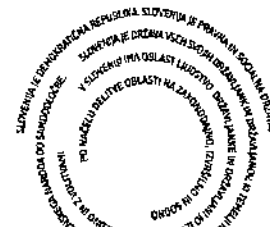
**PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LOKALNI
SAMOUPRAVI**

ki vam ga pošiljamo v obravnavo in sprejem po skrajšanem postopku na podlagi 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije

Pri obravnavi predloga zakona v Državnem zboru in pri delu njegovih delovnih teles bo v imenu predlagatelja sodelovala poslanka Janja Sluga.

Priloge:

- Predlog Zakona
- Podpisi poslank in poslancev

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	13-11-2025	13:52
Sifra:	003-21/25-6/1	
Povezava:		
EPA:	2545-IX	EU:
Sign. zn.		
Kratice		

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O LOKALNI SAMOUPRAVI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V zadnjih letih je bilo v Sloveniji javno izpostavljenih več primerov javnih funkcionarjev, ki so v kazenskih postopkih ali pa celo že pravnomočno obsojeni in kljub pritisku javnosti niso odstopili oz. se odrekli kandidiranju za posamezno funkcijo. Kot razloge za vztrajanje na svojih funkcijah ali kandidiranje na funkcije v glavnem navajajo politično motiviranost pravosodnih organov.

Tako ravnanje spodkopava temelje države, saj ruši temeljno zaupanje državljanov in državljanov tako v pravno državo kot v zakonodajno in izvršno vejo politične oblasti. »Obramba« politikov, ki »ne priznava sodišča«, po eni strani neposredno spodjeda nujno avtoriteto pravosodja, po drugi pa želi posredno ustvarjati občutek, da je pravosodje pristransko, nestrokovno in vodeno s strani dela politike, kar se pogosto interpretira, kot da obstajata dve pravni državi: ena za »navadne« državljane in druga za privilegirane. Zaupanje ljudi v pravo in pravno državo je prav zaradi tovrstnega neodgovornega ravnanja nekaterih politikov načeto. Stopnja zaupanja javnosti v pravosodni sistem je ključna za njegovo učinkovito funkcioniranje. Enako seveda velja tudi za zaupanje javnosti v politiko, ki je v zadnjih letih izjemno nizko in vodi do škodljivih občutkov, da so vsi politiki enaki in da je edina alternativa zavrnitev politike v celoti. Ravnanje politikov v kazenskem postopku, ki vztrajajo na svojih funkcijah, ali zanje, kljub kazenskim postopkom ali obsodbam, celo kandidirajo, pa občutek umazanosti in pokvarjenosti politikov in politike le krepí.

Tovrstno nazadovanje politične kulture, razkrajanje temeljnega zaupanja in sprejemanja kot ključnega veziva družbene pogodbe, razgradnja pravne države, naraščajoče in vse bolj radikalno izraženo nezadovoljstvo vse večjega deleža ljudi nad takšnimi razmerami narekuje odločne ukrepe. Ne glede na to, da po našem mnenju takšne posebne določbe v sodobni demokratični in pravni državi ne bi smele biti potrebne, saj gre za sicer običajno nenapisano »samoumevno« pravilo etičnega in profesionalnega ravnanja, pa se vedno znova izkaže, da takšne drže ne premorejo vsi.

Zakonodajalec se doslej oziroma do sprejema novega Zakona o funkcionarjih (dosedanja ureditev področja je namreč temeljila na več kot trideset let starem Zakonu o funkcionarjih v državnih organih, pa tudi na kasneje sprejetih področnih zakonih) ni odločil zakonsko urediti instituta nekaznovanosti. Čeprav je bilo vloženih kar nekaj predlogov, ti v Državnem zboru zadostne podpore poslancev/k niso prejeli. Državni zbor je tako šele v tem mandatu na izredni seji 18. 7. 2025 opravil tretje branje predloga Zakona o funkcionarjih in zakon tudi sprejel. Novi zakon ureja pogoje za opravljanje funkcije ter pravice in obveznosti funkcionarjev in funkcionark v državnih organih in občinah. Zakon je sistemske narave in ureja pravni položaj tako poklicnih kot tudi nepoklicnih funkcionarjev. V zakonodajnem postopku v Državnem zboru so bile dopolnjene rešitve zakona, ki se nanašajo na pogoj nekaznovanosti za opravljanje funkcije. V skladu z navedenim oseba, ki je bila zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zavora, daljšo od enega leta, v času prestajanja kazni in pet let po prestani kazni, zastarani kazni ali po tem, ko ji je bilo prestajanje kazni odpuščeno, ne more biti funkcionar. V postopku sprejema zakona so bile prav tako dopolnjene določbe glede razrešitve funkcionarja v primeru pravnomočne obsodbe na nepogojno kazen zavora, daljšo od enega leta, zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in urejeno sodno varstvo.

Številka: 020-01/25-2/
Datum: 18. julij 2025

EPA 1967-IX

DRŽAVNI ZBOR JE NA SEJI 18. 7. 2025 SPREJEL ZAKON O FUNKCIONARJIH (ZF)
V NASLEDNJEM BESEDILU:

Z A K O N O FUNKCIONARJIH (ZF)

2. člen (uporaba zakona)

(1) Določbe tega zakona se uporabljajo, če niso v drugih zakonih, ki urejajo funkcionarje, posamezna vprašanja zanje drugače urejena.

(2) Prvi stavek tretjega odstavka 29. člena tega zakona se uporablja za vse funkcionarje, ki so poklicno opravljali funkcijo, tudi če v drugih zakonih, ki urejajo pravico do nadomestila plače po prenehanju funkcije, ta pravica v primeru predčasnega prenehanja funkcije zaradi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje ni izključena, razen če je izključitev pravice do nadomestila plače po prenehanju funkcije zaradi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje v zakonu urejena drugače.

(3) Za funkcionarje, ki pridobijo mandat za opravljanje funkcije s splošnimi volitvami, se ne uporabljajo določbe 6. in 7. člena tega zakona.

6. člen (nekaznovanost)

Funkcionar ne more biti oseba, ki je bila pravnomočno obsojena na nepogojno kazen zapora, daljšo od enega leta, zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v času prestajanja kazni in pet let po prestani kazni, zastarani kazni ali po tem, ko ji je bilo prestajanje kazni odpuščeno.

7. člen (razrešitev funkcionarja)

(1) Funkcionarja se razreši, če je pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od enega leta, zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

(2) Sodišče organ, ki je pristojen predlagati ali začeti postopek razrešitve funkcionarja, skladno z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek, obvesti o pravnomočni sodbi za kaznivo dejanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Funkcionarju mora biti v postopku razrešitve dana možnost, da se izjavi o vseh okoliščinah, ki zadevajo razrešitveni razlog.

(4) Zoper akt o razrešitvi lahko razrešeni funkcionar vloži tožbo na vrhovno sodišče v osmih dneh od dneva vročitve akta. Funkcionar o vložitvi tožbe obvesti organ, ki ga je razrešil, in organ, kjer opravlja funkcijo. Tožba zadrži izvršitev akta o razrešitvi.

(5) Postopki za nadomestitev razrešenega funkcionarja, imenovanje novega funkcionarja ali nadomestne volitve za novega funkcionarja se lahko

začnejo po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni vložena, oziroma po pravnomočni odločitvi sodišča.

8. člen
(sodno varstvo funkcije)

(1) Odločanje vrhovnega sodišča v postopku sodnega varstva funkcije je nujna zadeva.

(2) Vrhovno sodišče o vloženi tožbi takoj obvesti organ, ki je funkcionarja razrešil, in organ, kjer funkcionar opravlja funkcijo.

(3) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka. Vrhovno sodišče odloči o tožbi v 30 dneh od prejema odgovora na tožbo ali izteka roka za odgovor na tožbo.

(4) Vloge strank se vlagajo in sodna pisanja se vročajo v elektronski obliki v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, če ta zakon ne določa drugače. Vročitev vlog strank in sodnih pisanj velja za opravljeno z dnem, ko naslovnik prevzame elektronsko ali fizično vlogo oziroma pisanje. Če vloge oziroma pisanja ne prevzame v treh dneh od dneva elektronske odpreme oziroma od poskusa vročitve v fizični obliki, velja vročitev za opravljeno s potekom tega roka.

9. člen
(odločanje Vrhovnega sodišča)

(1) Vrhovno sodišče odloča v senatu treh sodnikov.

(2) Vrhovno sodišče odloči o tožbi po izvedeni glavni obravnavi.

(3) Če ni v tem zakonu drugače določeno, vrhovno sodišče odloča ob smiselni uporabi zakona, ki ureja upravni spor.

(4) Če je tožba vložena prezgodaj ali prepozno ali če je ni vložila upravičena oseba, vrhovno sodišče tožbo s sklepom zavrže.

(5) Funkcionarju, ki mu je vrhovno sodišče tožbo zavrnilo, funkcija preneha naslednji dan po vročitvi sodbe vrhovnega sodišča.

(6) Če tožbi vrhovno sodišče ugotovi, da je nezakonito, funkcija funkcionarja preneha oziroma je bil nezakonito razrešen, vrhovno sodišče funkcijo ponovno vzpostavi.

(7) Vrhovno sodišče odločitve posreduje organu, ki je funkcionarja razrešil, in organu, kjer funkcionar opravlja funkcijo. Če vrhovno sodišče tožbo zavrne, je dolžno organa iz prejšnjega stavka obvestiti tudi o datumu vročitve sodbe funkcionarju.

(8) Zoper odločitev vrhovnega sodišča v skladu s tem členom ni pritožbe in izrednega pravnega sredstva.

Kot že omenjeno, naša pravna ureditev do sedaj ni enotno urejala instituta nekaznovanosti funkcionarjev. Glede na družbene razmere so se predlagatelji, v skladu s pooblastilom v Ustavi RS, odločili za ureditev pravice opravljanja javne funkcije le iz razloga pravnomočne obsodbe posameznika za naklepna kazniva

dejanja, ki so zaradi družbene nevarnosti pravno opredeljena kot zavržna dejanja in je zanje predpisana najhujša izmed kazenskih sankcij – zapor. Pri tem pa mora biti zaporna kazen tudi izrečena.

Pri omejitvi oziroma prepovedi se upošteva načelo demokratičnosti, sorazmernosti in pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev. Predlagana omejitev, vezana na obsodbo za naklepna kazniva dejanja in izrečeno zaporno kazen, ki je daljša od enega leta, je sorazmerna z zasledovanim ciljem zagotovitve integritete imenovanih in izvoljenih predstavnikov ljudstva. S tem se vzpostavlja mehanizem doseganja nivoja višje pravne kulture tako, da so na najvišje funkcije oblasti imenovani in izvoljeni posamezniki, ki imajo ponotranjen vrednostni sistem, ki ga naš pravni red ureja in družba zasleduje, to pa je, da država in lokalne skupnosti oziroma posamezniki, ki jo/jih vodijo oziroma opravljajo javne funkcije na različnih ravneh oblasti, delujejo v skladu z moralnimi in pravnimi načeli.

S spremembami in dopolnitvami se zasleduje cilj, da funkcije poslanca, predsednika vlade, ministra, državnega sekretarja, predsednika države, državnih svetnikov, županov, podžupanov in občinskih svetnikov ne more opravljati posameznik, ki je bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zavora, daljšo od enega leta, zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v času prestajanja kazni in pet let po prestani kazni, zastarani kazni ali po tem, ko mu je bilo prestajanje kazni odpuščeno, oziroma da bodisi kandidira bodisi opravlja to javno funkcijo.

Omenjeni sprejeti Zakon o funkcionarjih posebno poglavje namenja tudi ureditvi pravic po prenehanju funkcije. Zakon določa pravico do vrnitve na prejšnje delo v roku 30 dni po prenehanju funkcije s pravico do nadomestila plače v višini 80 odstotkov plače, ki jo je funkcionar prejemal v času opravljanja funkcije. Pravico do nadomestila po prenehanju opravljanja funkcije veže na čas opravljanja funkcije, in sicer določa, da funkcionar nima pravice do nadomestila plače, če mu funkcija preneha pred potekom šestih mesecev od izvolitve ali imenovanja oziroma če mu predčasno preneha zaradi pravnomočne obsodbe.

V postopku obravnave Zakona o funkcionarjih so reprezentativna združenja občin podala opozorila, da se voljene občinske funkcionarje postavlja v neenak položaj v primerjavi s funkcionarji zakonodajne veje oblasti, in sicer da bo prišlo do razlike glede možnosti prejemanja nadomestila plač po prenehanju funkcije. Zakonodajalca so opozorili, da je treba skladno z ustavnima načeloma horizontalne in vertikalne delitve oblasti zagotoviti enakopravnost zakonodajne, izvršilne in sodne oblasti ter avtonomijo lokalnih oblasti. Za poslance je v zakonu o poslancih določena pravica do prejemanja nadomestila plače šest mesecev po prenehanju opravljanja funkcije z možnostjo podaljšanja za šest mesecev. Na drugi strani predlog zakona o funkcionarjih za vse ostale funkcionarje, torej tudi voljene funkcionarje lokalne samouprave, določa pravico do prejemanja nadomestila plače tri mesece po prenehanju funkcije z možnostjo podaljšanja do izpolnitve pogojev za upokožitev, a največ šest mesecev. Ta ureditev je neustrezna, saj ni skladna z že omenjenima načeloma horizontalne in vertikalne delitve oblasti, ki zahtevata enakopravno obravnavo vej oblasti, vključno z avtonomnimi lokalnimi skupnostmi. V zvezi s svobodo opravljanja funkcij krajevno izvoljenih predstavnikov sta namreč pomembni tako funkcionalni kot tudi organizacijski vidik. Medtem ko se funkcionalni vidik nanaša na svobodno opravljanje funkcije pri izvrševanju pristojnosti občin, gre pri organizacijskem vidiku za ustrezno varstvo mandata izvoljenih poklicnih lokalnih javnih funkcionarjev in primerljivo ureditev pogojev za izvrševanje funkcije.

Ker se je zakonodajalec pri obravnavi zakona o funkcionarjih odločil, da s prehodnimi določbami ne bo posegel v Zakon o lokalni samoupravi, se s to novelo zakona predlaga, da se z novimi 34.b do 34.č členi določi, da ima župan pravico prejemati

nadomestilo plače pod enakimi pogoji, kot jih določa zakon o poslancih, in sicer ima pravico prejemati nadomestilo plače z možnostjo podaljšanja do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA

2.1 Cilji

Slovenska pravna ureditev glede omejevanja pasivne volilne pravice temelji na izhodišču, da morata biti aktivna in pasivna volilna pravica čim bolj izenačeni, če ni posebnih, prepričljivih razlogov za omejevanje pasivne volilne pravice. Ustava daje zakonodajalcu do neke mere na razpolago polje proste zakonodajne presoje, zato predlagamo, da se možnost kandidiranja omeji tistim osebam, ki so se pregrešile zoper temeljne vrednote v družbi in bile za to tudi pravnomočno obsojene.

Cilj sprememb zakona je določiti strožje pogoje za prenehanje funkcije članu občinskega sveta, županu in podžupanu ter te pogoje tudi izenačiti z drugimi izvoljenimi javnimi funkcionarji.

Drugi cilj pa je zagotovitev enakopravne ureditve pravice do nadomestila plače po prenehanju funkcije tudi za poklicne voljene funkcionarje lokalne samouprave v primerjavi z voljenimi funkcionarji v zakonodajni veji oblasti.

2.2 Načela

Ker veljavna ureditev na sistemski ravni (Zakon o funkcionarjih) ne nudi primerljivih meril, ki bi zagotavljala enakovredno obravnavo vseh javnih funkcionarjev, se z namenom zagotavljanja enakopravnosti neposredno voljenih funkcionarjev, ki opravljajo javno funkcijo, širi uporaba instituta nekaznovanosti tudi na župane, podžupane in člane občinskega sveta, s čimer se uresničuje eno od načel pravne države, ki zahteva, da so predpisi jasni, celoviti, tako da je mogoče ugotoviti vsebino in namen pravne norme in pravice ter prepovedi in njihovo izvrševanje.

Predlog zakona sledi načeloma horizontalne in vertikalne delitve oblasti, ki zahtevata enakopravno obravnavo vseh vej oblasti, vključno z avtonomnimi lokalnimi skupnostmi. Prav tako sledi določilom Evropske listine lokalne samouprave, ki jasno opredeljuje neodvisnost in avtonomijo lokalnih oblasti kot temeljni element demokratične ureditve.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlaga se dopolnitev zakona na način, da bo iz njegovih določb jasno izhajalo, da posameznik, ki je bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zapor, daljšo od enega leta, zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, v času prestajanja kazni in pet let po prestani kazni, zastarani kazni ali po tem, ko mu je bilo prestajanje kazni odpuščeno, ne more ne kandidirati za javno funkcijo in ne opravljati je oziroma biti član občinskega sveta, župan in podžupan. Cilj spremembe je torej zagotoviti, da bodo izvoljeni posamezniki in posameznice, ki izpolnjujejo vsaj minimalne standarde pravil etičnega in profesionalnega ravnanja in ki bodo slednje ohranili tudi med opravljanjem funkcije.

V tem zakonu predlagane spremembe so usklajene s sočasno predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o poslancih, Zakona o volitvah v državni zbor, Zakona o lokalnih volitvah, Zakona o državnem svetu in Zakona o volitvah predsednika republike.

Ker se je zakonodajalec pri obravnavi zakona o funkcionarjih odločil, da s prehodnimi določbami ne bo posegel v Zakon o lokalni samoupravi, se s to novelo zakona predlaga, da se z novima 34.b in 34.c členom določi, da ima župan pravico prejemati nadomestilo plače pod enakimi pogoji, kot jih določa zakon o poslancih, in sicer ima pravico prejemati nadomestilo plače z možnostjo podaljšanja do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

3. PRILAGOJENOST UREDITVE PRAVU EU IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

3.1 Prilagojenost ureditve pravnemu redu Evropske unije

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

3.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Omejitev pasivne volilne pravice in institut nekaznovanosti

Ureditev aktivne in pasivne volilne pravice za osebe, ki so storile kazniva dejanja (in bile obsojene na zaporno kazen), je zelo različna. V večini držav imajo osebe, ki so obsojene zaradi kaznivih dejanj, pravico voliti brez omejitev, vendar obstaja nekaj držav, kjer je zaradi obsodbe osebe omejena že aktivna, kaj šele pasivna volilna pravica. Na podlagi obstoječe prakse sodišč lahko ugotovimo, da so omejitve aktivne volilne pravice sporne z vidika človekovih pravic. Omejitve pasivne volilne pravice pa imajo močne argumente.

Primerjalnopравни pregled držav znotraj evropske skupnosti kaže veliko strožje in obsežnejše primere omejitev tako aktivne kot pasivne volilne pravice.

Neizvoljivost zaradi kršitve temeljnih norm obnašanja v družbi je primerjalnopravno najpogostejša omejitev pasivne volilne pravice. Neizvoljivost zaradi obsodbe za kaznivo dejanje sodi v posebno skupino pravnih posledic obsodbe. Tovrsten poseg v pasivno volilno pravico se utemljuje s tem, da takšni osebi ni mogoče poveriti opravljanja javne funkcije, ker ni vredna javnega zaupanja, saj niti v lastnih zadevah ne spoštuje temeljnih pravil obnašanja v družbi, zato se predvideva, da bi slabše ravnala tudi, ko bi šlo za upravljanje javnih zadev. Neizvoljivost je najpogostejše vezana le na določena najhujša kazniva dejanja, pri čemer mora biti izrečena nepogojna zaporna kazen, ob dodatni zahtevi, da mora biti dejanje strojeno naklepno.

Po mnenju Beneške komisije je treba zapornikom omogočiti, da uveljavljajo svojo pravico voliti brez omejitev, razen če to predstavlja del kazni. V takšnih primerih pa je ključno načelo sorazmernosti in nujnosti, ki mora biti spoštovano v demokratični družbi. Zaporna kazen ne sme avtomatično pomeniti tudi odvzema ene najpomembnejših političnih pravic – pravice voliti. Beneška komisija je v svojem kodeksu dobre prakse določila štiri kumulativne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za odvzem volilne pravice: določenost z zakonom, spoštovanje načela sorazmernosti, da je odvzem utemeljen zaradi mentalne nezmožnosti ali obsodbe za hudo kaznivo dejanje in da je podlaga sodba sodišča.

Veliko držav je sprejelo pogoje, ki določajo, kdo lahko kandidira za javno funkcijo in kdo ni upravičen do kandidiranja. Med pogoji za kandidiranje tako zasledimo pogoj določene starosti, državljanstvo, kraj bivališča ipd. Večina držav je določila tudi razloge, ki določenim kandidatom kandidiranje onemogočajo, če so ti »ocenjenik« kot neprimerni za javno funkcijo, kar jim kot takim preprečuje kandidaturo na volitvah. Običajno gre za primere nezdržljivosti funkcij, na primer ko kandidat zaseda določen položaj ali opravlja določeno nezdržljivo funkcijo oziroma opravlja dejavnost, nezdržljivo s

funkcijo. Razlogi pa so lahko tudi v civilnih (*individual civil law*) ali kazenskih sodbah (*criminal law decision*). Tako v nekaterih državah kazenska evidenca preprečuje zasedbo javne funkcije, storitev resnega kaznivega dejanja med opravljanjem javne funkcije pa lahko vodi do razrešitve s položaja. Razloga za neprimernost za kandidiranje na volitvah sta lahko tudi korupcija ali nespoštovanje volilne zakonodaje. So pa tudi države, kjer zakon določa le »pozitivna« merila primernosti, ki jih morajo kandidati izpolnjevati; odločitev, ali bo kandidat, ki ima kazensko evidenco izvoljen, pa je prepuščena volivcem.

V Avstriji pogoje, ki jih morajo izpolnjevati kandidati, da lahko kandidirajo na različnih volitvah (parlamentarnih, deželnih volitvah in volitvah v Evropski parlament), določa ustava. Poleg pogoja starosti 18 let morajo imeti kandidati za poslansko zbornico in za deželne volitve tudi avstrijsko državljanstvo. Pri deželnih volitvah je pogoj za kandidiranje tudi kraj bivanja; kandidati morajo imeti stalno prebivališče v občini znotraj ustrezne dežele. V primeru izrečenih določenih kazenskih sankcij obsojene osebe ne morejo biti izvoljene niti na nacionalni niti na deželni ravni. Poleg ustave omejitve določata Zvezni zakon o volitvah v Državni svet oziroma Kazenski zakonik.

Belgija ima večnivojski politični sistem: zvezni, regionalni in skupnostni nivo, razdeljen še na pokrajine in občine. Splošni pogoji za kandidaturo (na vseh ravneh – razen volitev v Evropski parlament) so: belgijsko državljanstvo, državljanske in politične pravice, starost najmanj 18 let ter stalno prebivališče v Belgiji (specifično znotraj posamezne regije/skupnosti). Poleg tega mora kandidata podpreti določeno število volivcev volilnega okrožja ali določeno število poslancev aktualnega sklica parlamenta. Obsodbe za hujša kazniva dejanja lahko povzročijo trajen ali začasen odvzem volilne pravice.

Na Cipru kriterije glede pravice do izvolitve določata ustava in nacionalna zakonodaja. Za poslanca v Predstavniški dom in za poslanca v Evropski parlament je lahko izvoljen državljani Cipra, star najmanj 21 let. Kandidat ne sme biti obsojen za kaznivo dejanje, ki se nanaša na nepoštenost ali kazniva dejanja zoper moralo, kandidirati ne more niti oseba, ki je kršila volilno zakonodajo. Podobni pogoji veljajo tudi za volitve na drugih nivojih. Pri volitvah na vseh ravneh veljajo tudi določila o nezdružljivosti funkcij – kandidat ne sme opravljati oziroma biti na nezdružljivem položaju s funkcijo itn. Za predsednika pokrajinskega sveta, župana, člana občinskega sveta, predsednika ali člana sveta skupnosti tudi ne more kandidirati oseba, ki je v stečaju ipd. Za kandidiranje na vseh nivojih tudi velja, da ne more kandidirati oseba, ki ima duševno bolezen, ki bi vplivala na opravljanje funkcije.

V Estoniji je pogoj za kandidiranje na parlamentarnih volitvah državljanstvo Estonije. Na lokalnih volitvah za občinski svet in na volitvah v Evropski parlament lahko kandidira tudi državljani EU. Glede starosti je za parlamentarne volitve in volitve v Evropski parlament določena starost 21 let, za lokalne volitve pa 18 let. Kandidirati ne more oseba, ki je aktivna pripadnica obrambnih sil, oseba, ki ji je bila odvzeta volilna pravica, ter oseba, ki je bila obsojena zaradi kaznivega dejanja in prestaja kazen v kazenski ustanovi. Oseba hkrati ne sme hkrati kandidirati v več volilnih okrajih, na listah več političnih strank ali hkrati na listi politične stranke ali volilne koalicije in kot neodvisni kandidat.

V Franciji morajo kandidati za parlamentarne volitve imeti volilno pravico, hkrati pa zakon zahteva enakopravno zastopanost spolov na kandidatnih listah. Volilna pravica je vezana na francosko državljanstvo (z določenimi omejenimi pravicami za državljane EU na evropskih in občinskih volitvah), dopolnjeno starost 18 let, vpis v volilni imenik ter državljanske in politične pravice. Ob obsodbi za določena kazniva dejanja je volilna pravica lahko začasno ali trajno odvzeta. Najstrožje sankcije (dosmrtni odvzem volilnih pravic) veljajo za primere hudodelstva proti državi; pri kaznivih dejanjih, kot so

korupcija, pranje denarja, volilne goljufije ali nasilni zločini, pa lahko prepoved traja do 10 let. Pri lažjih kaznivih dejanjih odvzem pravic ni avtomatski, temveč sodišče presodi, ali bo kot dodatno sankcijo izreklo odvzem volilne pravice.

Zakon o volitvah poslancev v hrvaški Sabor določa, da so lahko za poslance izvoljeni državljani Republike Hrvaške, starejši od 18 let. Osebe, ki so bile pravnomočno obsojene na nepogojno zaporno kazen, daljšo od šestih mesecev, če se v času uveljavitve Sklepa o razpisu volitev izrečena kazen izvršuje, ne morejo kandidirati. Zakon o volitvah poslancev iz Republike Hrvaške v Evropski parlament določa, da je za poslanca v Evropski parlament lahko izvoljen državljan Hrvaške, ki ima volilno pravico. Po Zakonu o lokalnih volitvah so za člana predstavniškega organa lokalne ali regionalne samoupravne enote lahko izvoljeni državljani Hrvaške, ki so dopolnili 18 let in imajo na dan uveljavitve Sklepa o razpisu volitev stalno bivališče na območju lokalne ali regionalne samoupravne enote, za katere se predstavniški organ voli. Za načelnika občine, župana ali predstojnika županije in njihove namestnike so lahko izvoljeni državljani Hrvaške, če so starejši od 18 let in imajo na dan uveljavitve Sklepa o razpisu volitev prijavljeno stalno bivališče na območju lokalne ali regionalne (krajevne) samoupravne enote, v kateri potekajo volitve. Policisti, aktivne vojaške osebe, javni uslužbenci in zaposleni v oboroženih silah Republike Hrvaške ne morejo kandidirati za te funkcije. Prav tako za kandidacijo ne morejo biti predlagane osebe, pravnomočno obsojene na zaporno kazen več kot šest mesecev, ali osebe, ki jim je bila zaporna kazen nadomeščena z javnim delom ali pogojno kaznijo.

V Luksemburgu pogoje za kandidacijo na volitvah določa Volilni zakon iz leta 2003. Za volitve v nacionalni parlament je kandidat upravičen, če ima luksemburško državljanstvo, državljanske in politične pravice, je dopolnil 18 let in ima prebivališče v državi. Pri lokalnih volitvah je pogoj dopolnjena starost 18 let ter najmanj šestmesečno prebivališče v občini, kjer kandidira; državljanstvo Luksemburga ni nujno, saj lahko kandidirajo tudi državljani EU, če predložijo dokazila o prebivališču in o tem, da v matični državi niso izgubili volilne pravice. Pri volitvah v Evropski parlament lahko kandidirajo državljani Luksemburga ali drugih držav članic EU; slednji morajo v Luksemburgu prebivati vsaj pet let ter dokazati, da imajo volilne pravice tako v Luksemburgu kot v matični državi. Kot določa ustava v 53. členu, volilne pravice nimajo polnoletne osebe pod skrbništvom ter osebe, obsojene na kazensko sankcijo, ki so zaradi te obsodbe izgubile tudi volilno pravico. Odvzem volilne pravice je ob izreku kazenske sankcije opcijski; izjemoma je obvezen pri hujših dejanjih (npr. huda korupcija, nasilna kazniva dejanja), saj se domneva, da oseba ni več vredna zaupanja za opravljanje javnih funkcij.

Poljska ustava določa, da je vsak državljan, ki ima volilno pravico, upravičen do izvolitve v Sejm, če je najkasneje na dan volitev dopolnil 21 let, oziroma v Senat, če je dopolnil 30 let. Za člana parlamenta (v Sejm ali Senat) ne more biti izvoljena oseba, ki je bila pravnomočno obsojena na zaporno kazen zaradi naklepnega kaznivega dejanja. Volilni zakonik določa, da lahko za predsednika Poljske kandidira državljan Poljske, ki je najkasneje na dan volitev dopolnil 35 let in ima volilno pravico za volitve v Sejm. Za poslanca v Evropskem parlamentu lahko kandidira oseba, ki ima pravico glasovati na teh volitvah, je najpozneje na dan volitev dopolnila 21 let in je vsaj 5 let stalno prebivala na Poljskem ali v drugi državi članici EU. Za župana je lahko izvoljen državljan Poljske, ki ima pravico glasovanja na teh volitvah in je najkasneje na dan volitev dopolnil 25 let. Stalno bivališče na območju občine, kjer kandidira, pa ni pogoj za kandidacijo.

Na Portugalskem lahko za poslanca v nacionalnem parlamentu kandidirajo vsi portugalski državljani, ki so dopolnili 18 let, ki so registrirani volivci oz. imetniki aktivne volilne pravice. Okoliščine, ki kandidacijo omejujejo, se splošno nanašajo na nezdržljivost kandidature z nekaterimi državnimi in političnimi funkcijami (predsednik republike, sodniki ali tožilci, diplomati ter vojaki in pripadniki vojaških sil v aktivni službi

ipd.). Pri odvzemih volilne pravice, ki bi bile vezane na sodbe, ki ugotavljajo krivdo za kaznivo dejanje, izrečene sodbe same po sebi še ne predstavljajo ovire za kandidaturo, izjema so vrste kaznivih dejanj, ko je lahko dodatno pri konkretni sodbi specifično izrečen še odvzem volilnih pravic: tudi v tem primeru pa mora biti odvzem izrecno določen.

V Romuniji lahko kandidate za parlament predlagajo stranke, kandidirajo pa lahko tudi posamezniki; slednji morajo zbrati podpise najmanj 1 % volivcev v okraju (vsaj 1.000). Kandidati predložijo tudi izjavo o premoženju, interesih in – če so rojeni pred letom 1976 – izjavo o morebitni povezanosti z nekdanjo službo državne varnosti. Za predsedniške volitve je pogoj zbranih 200.000 podpisov volivcev, za lokalne pa stalno prebivališče v enoti, kjer kandidirajo. Ustava postavlja tudi določene starostne pogoje za kandidate: 23 let za poslance in za funkcije na lokalni ravni, 33 let za senatorje in 35 let za predsednika republike. Volilna pravica je lahko odvzeta na podlagi sodne odločbe, duševne prizadetosti ali kot dodatna sankcija ob izreku kazenske sankcije.

Na Slovaškem splošne pogoje za kandidiranje na volitvah določata ustava in Zakon št. 180/2014 o pogojih za uresničevanje volilne pravice. Med omejitve oziroma ovire pri izvolitvi sodi prestajanje zaporne kazni, obsodba za naklepno kaznivo dejanje, če obsodba ni bila izbrisana in odvzem poslovne sposobnosti. Za predsednika republike je lahko izvoljen vsak državljani Slovaške, ki je upravičen do izvolitve za poslanca v nacionalni parlament in je na dan volitev dopolnil 40 let. Za poslanca je lahko izvoljen državljani Slovaške, ki je na dan volitev dopolnil 21 let in ima stalno prebivališče na Slovaškem. Za poslanca v Evropski parlament je lahko izvoljen državljani Slovaške, ki najpozneje na dan volitev dopolni 21 let in ima stalno bivališče na Slovaškem, državljani druge države članice, ki najpozneje na dan volitev dopolni 21 let in mu ni bila odvzeta pasivna volilna pravica v državi članici EU, katere državljani je, in ima stalno prebivališče na Slovaškem. Na lokalnih volitvah je za člana regionalnega ali občinskega sveta lahko izvoljen prebivalec določene samoupravne regije ali občine, ki je na dan volitev dopolnil 18 let. Za predsednika samoupravne regije oziroma za župana občine je lahko izvoljen prebivalec določene samoupravne regije ali določene občine, ki je na dan volitev dopolnil 25 let.

Na Švedskem obsodba za kaznivo dejanje ni ovira za kandidiranje na volitvah. Kriterije določajo predvsem ustava, Zakon o volitvah in Zakon o lokalni samoupravi. Za poslanca je lahko izvoljen švedski državljani, ki ima ali je kdaj imel stalno prebivališče na Švedskem ter je dopolnil 18 let. Pod temi pogoji lahko vsakdo kandidira tudi na volitvah v Evropski parlament. Državljan EU, ki niso švedski državljani in želijo kandidirati na volitvah v Evropski parlament, morajo izpolnjevati nekatere dodatne pogoje; izjaviti morajo na primer, da niso kandidati v nobeni drugi državi članici EU in da niso izgubili pasivne volilne pravice v matični državi na podlagi upravne ali sodne odločbe. Na lokalnih volitvah lahko kandidira oseba, stara najmanj 18 let, imeti mora tudi stalno bivališče v občini za lokalne volitve oziroma v občini znotraj regije za regionalne volitve.

ŽUPANI IN OBČINSKI SVETNIKI

V tabeli so prikazane pravice županov in občinskih svetnikov v nekaterih državah članicah Evropske unije po prenehanju mandata.

	ŽUPAN poklicno	OBČINSKI SVETNIK poklicno	Pravica do vrnitve na delovno mesto po izteku mandata	Pravica do nadomestila plače po izteku mandata
SLOVAŠKA	da	ne	da	da (povprečna mesečna plača

				3 mesece, če je mandat opravljal več kot šest mesecev)
HRVAŠKA	da	ne	ne	da (6 mesecev)
CIPER	da	ne	ne	da
ŠVEDSKA	ne	da	da	da
DANSKA	ne	da	da	da
LITVA	ne	da	da (če gre za delovno mesto javnega uslužbenca)	da (3 mesece)
MADŽARSKA	da	da	da	da

Tako imajo v nekaterih državah (Luksemburg, Slovaška, Španija, Švedska, Danska, Madžarska) možnost, da se vrnejo v prejšnjo službo (v Litvi, če gre za delovno mesto javnega uslužbenca). V nekaterih državah so upravičeni tudi do denarnega nadomestila, na primer na Slovaškem, Hrvaškem, Švedskem in Madžarskem ter v Litvi.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima neposrednih posledic na že sprejeti državni proračun.

4.1. OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZA DRUGA JAVNOFINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima neposrednih posledic na druga javnofinančna sredstva v letu 2025.

Bo pa predlog zakona povzročil posledice na druga javnofinančna sredstva v letu 2026 oziroma po opravljenih volitvah županov na lokalnih volitvah leta 2026. Zakon bo namreč sistemsko uredil pravice poklicnih županov po prenehanju funkcije. Finančnih posledic nove pravice do nadomestila plače v primeru nezmožnosti vrnitve na prejšnje delo ni možno oceniti, saj je v neposredni odvisnosti predvsem od števila poklicnih funkcionarjev, ki bodo to pravico po volitvah, če ne bodo ponovno izvoljeni, uveljavljali.

4.2. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona za izvrševanje ne predvideva porabe dodatnih proračunskih sredstev v letih 2025 in 2026.

4.3. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona ne bodo potrebna dodatna proračunska sredstva.

Sredstva za izvajanje zakona za funkcionarje v občinah se zagotavljajo v proračunih občin.

5. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Sprejem zakona ne bo prinesel drugih posledic.

6. RAZLOGI ZA OBRAVNAVO PO SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlagamo, da se predlog spremembe in dopolnitve zakona obravnava po skrajšanem postopku, saj gre za manjše spremembe in dopolnitve veljavnega zakona.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K) se za 34.a členom dodajo novi 34.b do 34.č člen, ki se glasijo:

»34.b člen

Župan, ki je opravljal funkcijo poklicno in je bil do izvolitve v delovnem razmerju, ima pravico, da se v treh mesecih po prenehanju funkcije vrne na delo, ki ga je opravljal, ali na drugo delo, ki ustreza vrsti in stopnji njegove strokovne izobrazbe.

Župan, ki je funkcijo opravljal funkcijo in mu je ta prenehala ter iz objektivnih razlogov ne more nadaljevati prejšnjega dela ali dobiti druge ustrezne zaposlitve in ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine, ima, dokler se ne zaposli ali začne opravljati pridobitne dejavnosti oziroma dokler ne izpolni navedenih pogojev za upokožitev, pravico do nadomestila v višini 80 % zadnje plače, ki jo je prejemal, ko je opravljal funkcijo, vendar najdlje šest mesecev od prenehanja funkcije. Pravica do nadomestila se lahko podaljša do izpolnitve pogojev za upokožitev, vendar najdlje še za šest mesecev.

Župan, ki je funkcijo župana poklicno opravljal že pred funkcijo, ki mu je prenehala, ima za vsak prejšnji zaporedni mandat pravico do dodatnega trimesečnega nadomestila plače, vendar ne več kot šest mesecev skupaj.

Čas prejemanja nadomestila se županu, ki mu je prenehala funkcija, šteje v delovno dobo. V tem času je socialno zavarovan po predpisih, ki urejajo socialno zavarovanje oseb v delovnem razmerju, ob upokožitvi pa mu pripada pravica do odpravnine.

34.c člen

O pravici do nadomestila odloča delovno telo občinskega sveta iz prvega odstavka 30. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: pristojno delovno telo občinskega sveta).

Za uveljavljanje pravice do nadomestila mora župan najkasneje v 15 dneh po prenehanju funkcije pristojnemu delovnemu telesu občinskega sveta predložiti vlogo za uveljavljanje pravice do nadomestila in dokazila o izpolnjevanju pogojev za pridobitev pravice do nadomestila. V primeru nemožnosti vrnitve na delovno mesto v okviru prejšnjega delodajalca je treba izkazati, zakaj vrnitev ni mogoča.

Pristojno delovno telo občinskega sveta lahko z namenom ugotavljanja izpolnjevanja pogojev iz prvega odstavka 38. člena tega zakona pridobi podatke iz zbirk Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije.

Pravica do prejemanja nadomestila plače preneha, če se župan pred potekom obdobja, za katerega mu pripada nadomestilo plače, zaposli, prične opravljati pridobitno dejavnost ali izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, oziroma s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine.

Župan, ki mu je prenehala funkcija, je v času prejemanja nadomestila dolžan obvestiti pristojno delovno telo občinskega sveta o vseh prejemkih iz naslova opravljanja dela najkasneje v sedmih dneh po prejemu plačila. Za prejete zneske po plačilu davkov in obveznih prispevkov se mu zniža znesek nadomestila, ki mu pripada v skladu s 34.b členom tega zakona, kar se obračuna pri prvem naslednjem izplačilu nadomestila.

Župan, ki mu je prenehala funkcija, zaradi izogibanja določbam o trajanju in višini nadomestila ne sme sklepati dogovorov za odložena plačila in drugih dogovorov, ki bi bili v nasprotju z namenom tega zakona.

Če župan, ki mu je prenehala funkcija, ravna v nasprotju s tem členom, mu preneha pravica do nadomestila in mora vrniti zneske nadomestila, ki so bili prejeti neupravičeno.

34.č člen

V času, ko župan zaradi pripora, nadomestnega zavora ali prestajanja zaporne kazni ne more opravljati funkcije, nima pravice do plače, povračila stroškov v zvezi z opravljanjem funkcije in drugih prejemkov ter ostalih materialnih in drugih pogojev za delo.

Če župan v obdobju, ko je upravičen do prejemanja nadomestila po tem zakonu, prestaja pripor, nadomestni zapor ali zaporno kazen, v času prestajanja ni upravičen do nadomestila plače. Če se prestajanje izteče pred potekom časa, ki je s tem zakonom določeno za prejemanje nadomestila, ima pravico do nadomestila za preostalo obdobje.«.

2. člen

Besedilo 37.a člena se spremeni tako, da se glasi:

»Članu občinskega sveta, županu in podžupanu kot članu občinskega sveta preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zavora, daljšo od enega leta, zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,
- če v treh mesecih po seznaitvi občinskega sveta z aktom o izidu volitev iz zakona, ki ureja lokalne volitve, s katerim je ugotovljena njegova izvolitev, ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta, župana in podžupana,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta, župana in podžupana,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati delo oziroma če v enem mesecu po seznaitvi občinskega sveta z aktom o izidu volitev iz zakona, ki ureja lokalne volitve, s katerim je ugotovljena njegova izvolitev, ne preneha opravljati funkcije ali dela v občinski oziroma državni upravi, ki na podlagi določb 37.b člena tega zakona ni združljiva oziroma ni združljivo s funkcijo člana občinskega sveta, župana in podžupana,
- če občinska volilna komisija na podlagi odločbe upravnega sodišča sprejme nov akt o izidu volitev v skladu z zakonom, ki ureja lokalne volitve, iz katerega izhaja, da je bil namesto njega izvoljen drug kandidat.

Članu občinskega sveta, županu in podžupanu preneha mandat z dnem, ko občinski svet ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata iz prejšnjega odstavka.

Zoper akt iz prejšnjega odstavka, s katerim je občinski svet ugotovil, da so nastali razlogi za prenehanje mandata iz prve do šeste alineje prvega odstavka tega člena, lahko član občinskega sveta, župan in podžupan vloži tožbo na vrhovno sodišče v osmih dneh od dneva vročitve akta. Član občinskega sveta, župan in podžupan o vložitvi tožbe obvesti občinski svet. Tožba zadrži izvršitev akta.

Določbe prejšnjega odstavka ne veljajo, če članu občinskega sveta, županu in podžupanu mandat preneha zaradi smrti.

Ne glede na drugi odstavek tega člena v primerih iz sedme alineje prvega odstavka tega člena članu občinskega sveta oziroma županu preneha mandat z dnem, ko občinska volilna komisija v uradnem glasilu občine na podlagi odločbe upravnega sodišča objavi nov akt o izidu volitev iz zakona, ki ureja lokalne volitve, iz katerega izhaja, da je bil namesto njega izvoljen drug kandidat.

Če član občinskega sveta odstopi, mu mandat preneha z dnem, ko je podal odstopno izjavo županu, županu pa, ko o svojem odstopu pisno obvesti občinski svet in občinsko volilno komisijo. Župan mora občinski svet in občinsko volilno komisijo obvestiti o odstopu člana občinskega sveta v roku osmih dni od prejema pisne odstopne izjave.

Če župan v roku iz prejšnjega odstavka ne obvesti občinskega sveta in občinske volilne komisije, lahko občinski funkcionar, ki mu je prenehal mandat, v osmih dneh od poteka roka iz prejšnjega odstavka vloži tožbo na vrhovno sodišče. Enako sodno varstvo lahko uveljavlja tudi kandidat za člana občinskega sveta, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen član občinskega sveta, ki mu je mandat prenehal, predstavnik kandidature oziroma predstavnik liste kandidatov za člane občinskega sveta, s katere bi bil ta kandidat izvoljen.

Postopki za nadomestitev člana občinskega sveta ali izvolitev novega župana se lahko začno po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni vložena, po preteku roka za vložitev pritožbe zoper odločitev upravnega sodišča, če pritožba ni vložena, oziroma po pravnomočni odločitvi sodišča. Ta odstavek se ne uporablja za primere iz petega odstavka tega člena.

Če je župan imenovan:

- na funkcijo v organu državne uprave, ki izvaja nadzorstvo nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave,
- za načelnika upravne enote ali vodjo notranje organizacijske enote v upravni enoti, na katere območju je občina,
- na položaj ali drugo uradniško delovno mesto v državni upravi, na katerem se izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave, mu po zakonu preneha mandat župana z dnem imenovanja. O imenovanju mora župan takoj obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo.

Če župan opravlja funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, mu po zakonu preneha mandat župana, če ne odstopi s funkcije ali ne preneha z delovnim razmerjem. O svoji odločitvi, ali bo opravljal funkcijo župana ali še naprej funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, je župan dolžan pisno obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo najkasneje v sedmih dneh po prejemu poročila o izidu volitev v občini.«.

3. člen

Za 37. b členom se dodajo novi 37.c člen do 37.d člen, ki se glasijo:

»37.c člen

Sodišče občinski svet skladno z določbami zakona, ki ureja kazenski postopek, obvesti o pravnomočni sodbi za kaznivo dejanje iz tretje alineje prvega odstavka 37.a člena tega zakona.

Pristojni organ, ki vodi evidenco volilne pravice, občinski svet obvesti o nastopu razloga za prenehanje mandata članu občinskega sveta, županu in podžupanu iz prve alineje prvega odstavka 37.a člena tega zakona.

Članu občinskega sveta, županu in podžupanu mora biti v postopku ugotavljanja razlogov za prenehanje njegovega mandata dana možnost, da se izjavi o vseh okoliščinah, ki zadevajo razlog za prenehanje njegovega mandata.

37.č člen

Odločanje vrhovnega sodišča v postopku sodnega varstva mandata člana občinskega sveta, župana in podžupana je nujna zadeva.

Vrhovno sodišče o vloženi tožbi takoj obvesti občinski svet.

Rok za odgovor na tožbo je 15 dni od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka. Vrhovno sodišče odloči o tožbi v 30 dneh od prejema odgovora na tožbo ali izteka roka za odgovor na tožbo, če ta ni bil podan.

Vloge strank se vlagajo in sodna pisanja se vročajo v elektronski obliki v skladu z zakonom, ki ureja pravdni postopek, če ta zakon ne določa drugače. Vročitev vlog strank in sodnih pisanj velja za opravljeno z dnem, ko naslovnik prevzame elektronsko ali fizično vlogo oziroma pisanje. Če vloge oziroma pisanja ne prevzame v treh dneh od dneva elektronske odpreme oziroma od poskusa vročitve v fizični obliki, velja vročitev za opravljeno s potekom tega roka.

37.d člen

Vrhovno sodišče odloča v senatu treh sodnikov.

Vrhovno sodišče odloči o tožbi po izvedeni glavni obravnavi.

Če ni v tem zakonu drugače določeno, vrhovno sodišče odloča ob smiselni uporabi zakona, ki ureja upravni spor.

Če je tožba vložena prezgodaj ali prepozno ali če je ni vložila upravičena oseba, vrhovno sodišče tožbo s sklepom zavrže.

Članu občinskega sveta, županu in podžupanu, ki mu je vrhovno sodišče tožbo zavrnilo, mandat preneha naslednji dan po vročitvi sodbe vrhovnega sodišča.

Če tožbi vrhovno sodišče ugodi, članu občinskega sveta, županu in podžupanu, ki mu je mandat nezakonito prenehal, vrhovno sodišče mandat ponovno vzpostavi.

Če vrhovno sodišče tožbo zavrne, je dolžno občinski svet obvestiti tudi o datumu vročitve sodbe članu občinskega sveta, županu in podžupanu.

Zoper odločitev vrhovnega sodišča v skladu s tem členom ni pritožbe in izrednega pravnega sredstva.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**4. člen**

Določba 2. člena tega zakona se uporablja za primer pravnomočne obsodbe za kazniva dejanja storjena po uveljavitvi tega zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Ker se je zakonodajalec pri obravnavi zakona o funkcionarjih odločil, da s prehodnimi določbami ne bo posegel v Zakon o lokalni samoupravi, se s to novelo zakona predlaga, da se z novima 34.b in 34.c členom določi, da ima župan pravico prejemati nadomestilo plače pod enakimi pogoji, kot jih določa zakon o poslancih, in sicer ima pravico prejemati nadomestilo plače z možnostjo podaljšanja do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine.

Predlagani novi členi urejajo pravico poklicnih funkcionarjev oziroma županov, ki so bili do izvolitve oziroma imenovanja na funkcijo v delovnem razmerju, do vrnitve na delo, ki so ga opravljali, ali na drugo delo, za katerega izpolnjujejo pogoje in ki ustreza ravni njegove izobrazbe. Določajo tudi pravico župana, ki je poklicno opravljal funkcijo, do nadomestila plače po prenehanju opravljanja funkcije. Člen pravico veže na čas opravljanja funkcije in določa, da župan nima pravice do nadomestila plače, če mu funkcija preneha pred potekom šestih mesecev od izvolitve. Župan, ki mu je prenehala funkcija in iz objektivnih razlogov ne more nadaljevati z opravljanjem prejšnje funkcije ali nadaljevati prejšnjega dela ali dobiti druge ustrezne zaposlitve ter ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ima, dokler se ne zaposli ali začne opravljati funkcije ali začne opravljati pridobitne dejavnosti oziroma dokler ne izpolni navedenih pogojev za upokožitev, pravico do nadomestila plače v višini 80 odstotkov zadnje mesečne plače, ki jo je prejel, ko je opravljal funkcijo, vendar najdlje šest mesecev od prenehanja funkcije.

Enako kot v veljavnem Zakonu poslancih se pravica do nadomestila plače podaljša do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, vendar najdlje še za dodatnih šest mesecev.

Poleg tega ima župan, ki je poklicno opravljal funkcijo neposredno pred mandatom, ki mu je prenehal, za vsak prejšnji zaporedni mandat pravico do dodatnega trimesečnega nadomestila plače, vendar ne več kot šest mesecev skupaj iz naslova zaporednih prejšnjih mandatov, kar pomeni, da lahko župan nadomestilo plače po prenehanju funkcije prejema največ dvanajst mesecev.

O pravici odloča pristojno delovno telo občinskega sveta. Župan lahko uveljavlja pravico do nadomestila plače v petnajstih dneh po prenehanju funkcije na podlagi vloge za uveljavljanje pravice do nadomestila plače in dokazil o izpolnjevanju pogojev za pridobitev te pravice. Hkrati je treba z vlogo izkazati tudi, zakaj vrnitev k prejšnjemu delodajalcu ni mogoča.

V času prejemanja nadomestila plače po prenehanju funkcije je župan dolžan obvestiti pristojno delovno telo občinskega sveta o svojih prejemkih iz naslova opravljanja dela, saj se mu pri naslednjem obračunu nadomestila plače znesek nadomestila zniža za prejete zneske. Župan v času prejemanja nadomestila plače po prenehanju funkcije ne sme sklepati dogovorov za odložena plačila in drugih dogovorov, ki bi bili v nasprotju z namenom zakona.

Posebej je urejeno tudi, kdaj županu pravica do prejemanja nadomestila plače preneha, in sicer, če:

- se zaposli oziroma začne opravljati funkcijo,
- začne opravljati pridobitno dejavnost,

- izpolni pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine v skladu s predpisi, ki urejajo obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, oziroma v skladu s posebnimi predpisi, v katerih je urejena pravica do starostne pokojnine, ali
- se upokoji.

Določa se tudi sankcijo za primer kršitve določbe glede obveščanja o spremenjenih okoliščinah, na podlagi česar bi se spremenila višina nadomestila plače. Prav tako je določena sankcija za primer, če bi neupravičeno sklenil dogovor za odložena plačila ali drug dogovor. V obeh primerih županu pravica do nadomestila preneha, vrne pa tudi zneske neupravičeno prejetih nadomestil.

Poleg tega se določa, da župan ni upravičen do prejetja nadomestila plače po prenehanju funkcije za čas, ko po prenehanju funkcije v času prejetja nadomestila prestaja pripor, nadomestni zapor ali zaporno kazen. Če se prestajanje pripora ali zaporne kazni izteče pred potekom časa, ki je s tem zakonom določen za prejetje nadomestila, ima pravico do nadomestila plače po prenehanju funkcije za preostalo obdobje.

K 2. členu

V našem pravnem sistemu je institut prepovedi opravljanja javne funkcije zaradi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje vzpostavljen le za manjšino funkcionarjev, za večino voljenih funkcionarjev pa take omejitve v zvezi z opravljanjem funkcije ni. Glede na družbene razmere smo se predlagatelji, v skladu s pooblastilom v Ustavi RS, odločili za ureditev pravice opravljanja javne funkcije le iz razloga pravnomočne obsodbe posameznika za naklepna kazniva dejanja, ki so zaradi družbene nevarnosti pravno opredeljena kot zavržna dejanja in je zanje predpisana najhujša izmed kazenskih sankcij – zapor. Pri tem pa mora biti zaporna kazen tudi izrečena.

Ker se nam zdi nesprejemljivo, da bi obstajala tudi najmanjša verjetnost, da posameznik, ki je bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zopora, daljšo od enega leta, zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, opravlja javno funkcijo občinskega svetnika, župana in podžupana, menimo, da je nujno potrebna sprememba zakona.

Predlagatelji smo pri omejitvi oziroma prepovedi upoštevali načelo demokratičnosti, sorazmernosti in pravice do sodelovanja pri upravljanju javnih zadev. Predlagana omejitev, vezana na obsodbo za naklepna kazniva dejanja in izrečeno zaporno kazen, ki je daljša od enega leta, je sorazmerna z zasledovanim ciljem zagotovitve integritete imenovanih in izvoljenih predstavnikov ljudstva. S tem se vzpostavlja mehanizem doseganja nivoja višje pravne kulture tako, da so na najvišje funkcije oblasti imenovani in izvoljeni posamezniki, ki imajo ponotranjen vrednostni sistem, ki ga naš pravni red ureja in družba zasleduje, to pa je, da država in lokalne skupnosti oziroma posamezniki, ki jo/jih vodijo oziroma opravljajo javne funkcije na različnih ravneh oblasti, delujejo v skladu z moralnimi in pravnimi načeli.

Prepoved opravljanja javne funkcije zaradi kršitve temeljnih norm obnašanja v družbi je primerjalno pravno gledano (npr. Nemčija, Poljska, Latvija, Združeno kraljestvo itn.) namreč najpogostejša omejitev. Tovrstna prepoved se utemeljuje s tem, da takšni osebi ni mogoče poveriti opravljanja javne funkcije, ker ni vredna javnega zaupanja, saj ne spoštuje temeljnih moralnih in pravnih pravil obnašanja v družbi. Najpogostejše je prepoved v tujih državah vezana le na določena najhujša kazniva dejanja, pri čemer mora biti izrečena nepogojna zaporna kazen, ob dodatni zahtevi, da mora biti dejanje storjeno naklepno. Možnost odvzema mandata oziroma omejitve pasivne volilne pravice v primeru kazenske obsodbe dopušča tudi Zakonik dobre prakse v volilnih zadevah Beneške komisije, ki določa, da je mogoče predvideti možnost odvzema oziroma omejitve volilne pravice, pri čemer mora biti ta določena z zakonom, pri njeni

določitvi je treba upoštevati načelo sorazmernosti, temeljiti mora na kazenski obsodbi za hujše kaznivo dejanje, odvzem političnih pravic pa mora biti mogoč le na podlagi izrecne odločitve sodišča.

K 3. členu

3. člen pri ureditvi sodnega varstva funkcije sledi napotilom Ustavnega sodišča v odločbi U-I-227/14-13, Up-790/14-37 iz leta 2015.

Zoper posamični akt, s katerim se odloča o pravicah posameznika, mora biti v skladu s prvim odstavkom 23. člena Ustave RS zagotovljeno sodno varstvo, pri čemer je bistveni vidik učinkovitosti te pravice tudi zagotovitev ustreznih postopkovnih pravil, s katerimi se preprečuje, da bi med postopkom pred sodiščem prišlo do tega, da sodno varstvo ne bi več doseglo namena, ki ga ima. Ureditev posebnega sodnega varstva, zagotovljenega občinskemu svetniku, županu in podžupanu, ki mu je prenehal mandat, mora upoštevati tudi interese in položaj osebe, ki bi v primeru prenehanja mandata slednje nadomestila, zakon pa bi tako moral določiti, da je mogoče postopke za nadomestitev funkcionarja začeti šele, ko obstaja končna odločitev pristojnega sodišča v sporu o prenehanju mandata.

Spor o prenehanju mandata je treba reševati še posebej hitro, z namenom da se v čim večji meri omeji negotovost glede pravice do izvrševanja mandata. Sodno varstvo v tovrstnih sporih bi bilo zato treba zaupati najvišjemu sodišču v državi, saj se tako prepreči daljše večstopenjsko odločanje.

Zakon mora urediti kratke procesne roke in določiti možnost sprejetja začasnih ukrepov oziroma suspenzivni učinek sprožitve sodnega varstva.

Določbe tega člena pri ureditvi sodnega varstva funkcije sledijo omenjenim napotilom Ustavnega sodišča.

Bistveni vidik učinkovitosti pravice do sodnega varstva je namreč zagotovitev ustreznih postopkovnih pravil, ki preprečujejo, da bi v času trajanja postopka pred sodiščem prišlo do položaja, ko sodno varstvo ne bi več doseglo svojega namena.

Poleg tega člen v primeru, ko vrhovno sodišče tožbi občinskega svetnika, župana ali podžupana ugotovi, le-temu daje pooblastilo, da mu funkcijo ponovno vzpostavi.

K 4. členu

Predlagana omejitev pasivne volilne pravice oziroma odvzem pravice do pridobljenega mandata je po vsebini pravna posledica obsodbe (drugi odstavek 79. člena KZ-1), zato je treba upoštevati ustavno prepoved retroaktivne veljave določb, ki določajo omejitev pasivne volilne pravice oziroma odvzem pravice do pridobljenega mandata zaradi pravnomočne obsodbe na kaznivo dejanje. Za določbe, ki določajo pravne posledice obsodbe, namreč velja ustavno načelo zakonitosti (28. člen Ustave). Četrty odstavek 3. člena KZ-1 določa, da kadar predpisi določajo, naj se zaradi same obsodbe za kaznivo dejanje obsojencu poleg izrečene kazni odvzamejo ali omejijo kakšne pravice, velja tudi za takšne pravne posledice prepoved iz 2. člena KZ-1, t. j. da nikomur ne sme biti izrečena kazen ali druga kazenska sankcija za dejanje, ki ga zakon ni določil kot kaznivo dejanje, še preden je bilo storjeno, in za katero ni bila z zakonom predpisana kazen ali druga kazenska sankcija (ustavno načelo zakonitosti). V skladu s to temeljno določbo KZ-1 tudi v določbah o pravnih posledicah obsodbe izrecno določa, da se sme za storilca uporabiti samo tista pravna posledica obsodbe, ki je bila z zakonom določena ob storitvi kaznivega dejanja (četrtega odstavka 78. člena). Kot izhaja iz

temeljnih določb KZ-1, je prepoved retroaktivne veljavnosti določena zaradi ustavnega načela zakonitosti, ki se razteza tudi na zakone (določbe), ki določajo pravne posledice obsodbe, saj se tudi te določbe navezujejo na kazniva dejanja in so zato kazenskopravne narave. Zato lahko predlagana prepoved kandidiranja pravice oziroma odvzem pravice do pridobljenega mandata velja samo za kazniva dejanja, storjena po uveljavitvi Predloga zakona.

K 5. členu

Končna določba določa splošen začetek veljavnosti predloga zakona, to je petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO ALI DOPOLNJUJEJO

34.a člen

Člani občinskega sveta, župan in podžupan občine so občinski funkcionarji.

Občinski funkcionarji opravljajo svojo funkcijo nepoklicno. Župan se lahko odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno. V soglasju z županom se lahko tudi podžupan odloči, da bo funkcijo opravljal poklicno.

Za opravljanje občinskih funkcij imajo občinski funkcionarji pravico do plače, če funkcijo opravljajo poklicno, ali do plačila za opravljanje funkcije, če funkcijo opravljajo nepoklicno. Plača za poklicne občinske funkcionarje je določena v skladu z zakonom, ki ureja plače v javnem sektorju.

Če župan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo v višini 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Če podžupan opravlja funkcijo nepoklicno, mu pripada plačilo največ v višini 50% plače, ki bi jo dobil, če bi funkcijo opravljal poklicno. Višino plačila določi župan ob upoštevanju obsega podžupanovih pooblastil. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Članu občinskega sveta, razen podžupanu, pripada sejnina za udeležbo na seji občinskega sveta ali seji delovnega telesa občinskega sveta. Letni znesek sejin, vključno s sejinami za seje delovnih teles občinskega sveta, ki se izplača posameznemu članu občinskega sveta, ne sme presegati 7,5 % plače župana. Pri tem se ne upošteva dodatek za delovno dobo.

Občinski svet s svojim aktom določi merila za izplačilo sejin za člane občinskih svetov, člane delovnih teles občinskega sveta in člane drugih občinskih organov. Občinski svet s svojim aktom lahko določi tudi merila za izplačilo sejin članom svetov ožjih delov občine.

37.a člen

Članu občinskega sveta, županu in podžupanu kot članu občinskega sveta preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od šest mesecev,
- če v treh mesecih po seznanitvi občinskega sveta z aktom o izidu volitev iz zakona, ki ureja lokalne volitve, s katerim je ugotovljena njegova izvolitev, ne preneha opravljati dejavnosti, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta, župana in podžupana,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati dejavnost, ki ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta, župana in podžupana,
- če nastopi funkcijo ali začne opravljati delo oziroma če v enem mesecu po seznanitvi občinskega sveta z aktom o izidu volitev iz zakona, ki ureja lokalne volitve, s katerim je ugotovljena njegova izvolitev, ne preneha opravljati funkcije ali dela v občinski, oziroma državni upravi, ki na podlagi določb 37.b člena tega zakona ni združljiva, oziroma ni združljivo s funkcijo člana občinskega sveta, župana in podžupana,

- če občinska volilna komisija na podlagi odločbe upravnega sodišča sprejme nov akt o izidu volitev v skladu z zakonom, ki ureja lokalne volitve, iz katerega izhaja, da je bil namesto njega izvoljen drug kandidat.

Članu občinskega sveta, županu in podžupanu preneha mandat z dnem, ko občinski svet ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata iz prejšnjega odstavka. Zoper ugotovitev občinskega sveta lahko član občinskega sveta, župan in podžupan, ki mu je prenehal mandat, v osmih dneh od prejema sklepa vloži tožbo na upravno sodišče, ki o njej odloči v 30 dneh. O morebitni pritožbi odloči vrhovno sodišče v 30 dneh.

Ne glede na prejšnji odstavek v primerih iz sedme alineje prvega odstavka tega člena članu občinskega sveta oziroma županu preneha mandat z dnem, ko občinska volilna komisija v uradnem glasilu občine na podlagi odločbe upravnega sodišča objavi nov akt o izidu volitev iz zakona, ki ureja lokalne volitve, iz katerega izhaja, da je bil namesto njega izvoljen drug kandidat.

Če član občinskega sveta odstopi, mu preneha mandat z dnem, ko je podal odstopno izjavo županu, županu pa, ko o svojem odstopu pisno obvesti občinski svet in občinsko volilno komisijo. Župan mora občinski svet in občinsko volilno komisijo obvestiti o odstopu člana občinskega sveta v roku osmih dni od prejema pisne odstopne izjave.

Če župan v roku iz prejšnjega odstavka ne obvesti občinskega sveta in občinske volilne komisije, lahko občinski funkcionar, ki mu je prenehal mandat, v osmih dneh od poteka roka iz prejšnjega odstavka vloži tožbo na upravno sodišče. Upravno sodišče o tožbi iz tega odstavka in tožbi iz drugega odstavka tega člena odloči meritorno v 30 dneh. O morebitni pritožbi odloči vrhovno sodišče v 30 dneh. Enako sodno varstvo lahko uveljavlja tudi kandidat za člana občinskega sveta, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen član občinskega sveta, ki mu je mandat prenehal, predstavnik kandidature oziroma predstavnik liste kandidatov za člane občinskega sveta, s katere bi bil ta kandidat izvoljen.

Postopki za nadomestitev člana občinskega sveta ali izvolitev novega župana se lahko začne po preteku roka za vložitev tožbe, če tožba ni vložena, po preteku roka za vložitev pritožbe zoper odločitev upravnega sodišča, če pritožba ni vložena, oziroma po pravnomočni odločitvi sodišča. Ta odstavek se ne uporablja za primere iz tretjega odstavka tega člena.

Če je župan imenovan:

- na funkcijo v organu državne uprave, ki izvaja nadzorstvo nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave,
- za načelnika upravne enote, ali vodjo notranje organizacijske enote v upravni enoti, na katere območju je občina,
- na položaj ali drugo uradniško delovno mesto v državni upravi, na katerem se izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela občinskih organov in občinske uprave, mu po zakonu preneha mandat župana z dnem imenovanja. O imenovanju mora župan takoj obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo.

Če župan opravlja funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, mu po zakonu preneha mandat župana, če ne odstopi s funkcije ali ne preneha z delovnim razmerjem. O svoji odločitvi, ali bo opravljal funkcijo župana, ali še naprej funkcijo ali delo iz prejšnjega odstavka, je župan dolžan pisno obvestiti občinski svet in občinsko volilno komisijo najkasneje v sedmih dneh po prejemu poročila o izidu volitev v občini.

37.b člen

Funkcija župana ni združljiva s funkcijo člana občinskega sveta in podžupana, članstvom v nadzornem odboru in z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

Funkcija člana občinskega sveta in podžupana ni združljiva s funkcijo župana, članstvom v nadzornem odboru in z delom v občinski upravi ter z drugimi funkcijami, za katere tako določa zakon.

Funkcija člana občinskega sveta in podžupana tudi ni združljiva s funkcijo načelnika upravne enote, kot tudi ne z delom v državni upravi na delovnih mestnih, na katerih javni uslužbenci izvršujejo pooblastila v zvezi z nadzorstvom nad zakonitostjo oziroma nad primernostjo in strokovnostjo dela organov občine.

IV. PRILOGA

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV:

Poslanska skupina Svoboda

Janja Sluga

mag. Nataša Avšič Bogovič

dr. Mirjam Bon Klanjšček

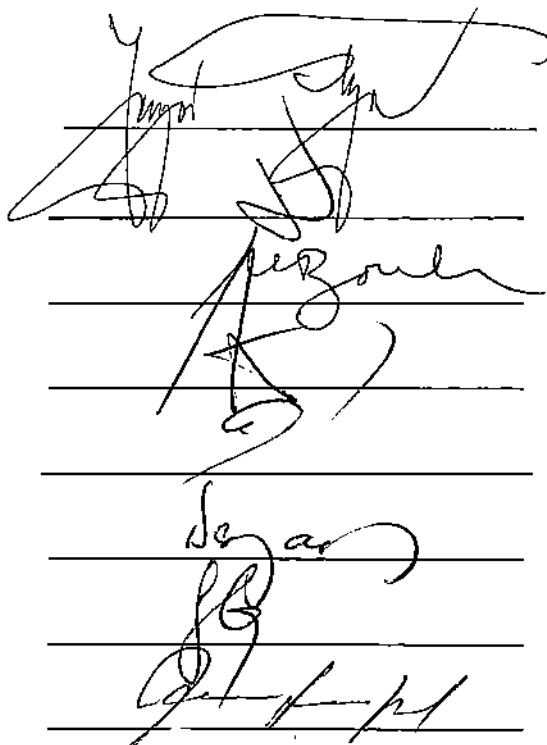
Uroš Brežan

Bojan Čebela

Jožica Derganc

Sandra Gazinkovski

Vera Granfol

Lena Grgurevič

mag. Alma Intihar

Robert Janev

Andreja Kert

mag. Urška Klakočar Zupančič

mag. Darko Krajnc

mag. Tamara Kozlovič

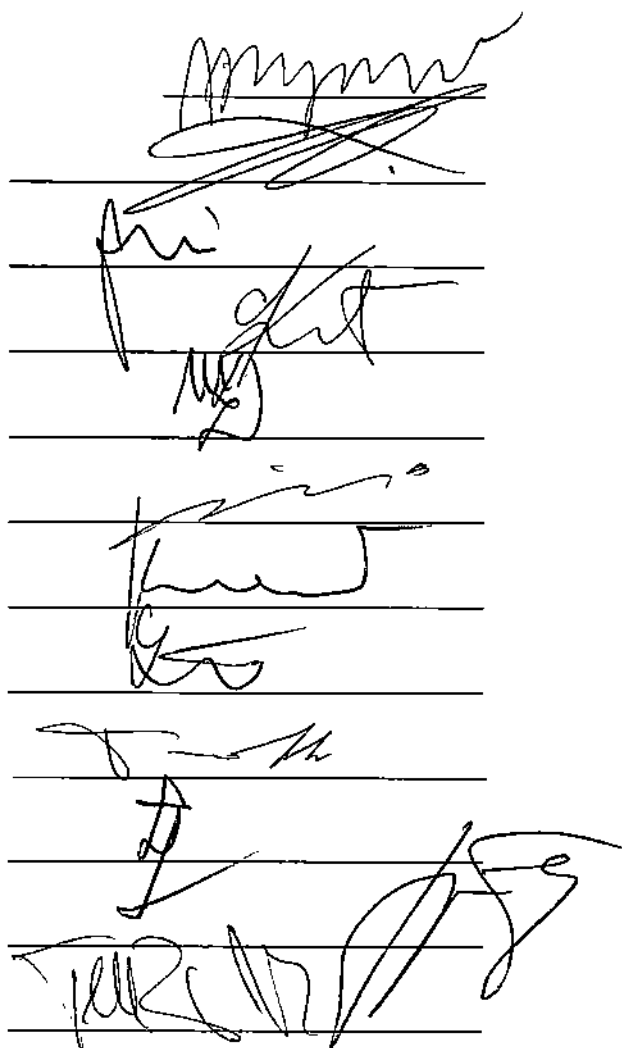
Miha Lamut

Tomaž Lah

Jurij Lep

Aleš Lipičnik

Tereza Novak

Gašper Ovnik

mag. Dean Premik

dr. Martin Premk

Aleksander Prosen Kralj

Andreja Rajbenšu

Aleš Rezar

Dušan Stojanovič

Dejan Sūč

Katarina Štravs

Lucija Tacer Perlin

Teodor Uranič

Tamara Vonta

mag. Rastislav Vrečko

Branko Zlobko

Lenart Žavbi

Sara Žibrat

Andreja Živic

Jernej Žnidaršič

The image shows a series of handwritten signatures on lined paper, corresponding to the names listed on the left. The signatures are written in black ink and are arranged vertically, one for each name. The names and their corresponding signatures are: Gašper Ovnik, mag. Dean Premik, dr. Martin Premk, Aleksander Prosen Kralj, Andreja Rajbenšu, Aleš Rezar, Dušan Stojanovič, Dejan Sūč, Katarina Štravs, Lucija Tacer Perlin, Teodor Uranič, Tamara Vonta, mag. Rastislav Vrečko, Branko Zlobko, Lenart Žavbi, Sara Žibrat, Andreja Živic, and Jernej Žnidaršič.

REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Socialnih demokratov

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t 01 478 96 38, e gp@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Podpisi poslank in poslancev:

mag. Meira HOT

Predrag BAKOVIĆ

Damijan BEZJAK ZRIM

Soniboj KNEŽAK

mag. Bojana MURŠIČ

Mojca ŠETINC PAŠEK

Janja REDNJAK

Jonas ŽNIDARŠIČ

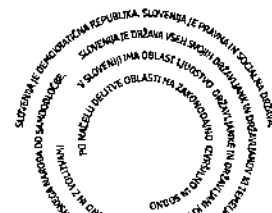

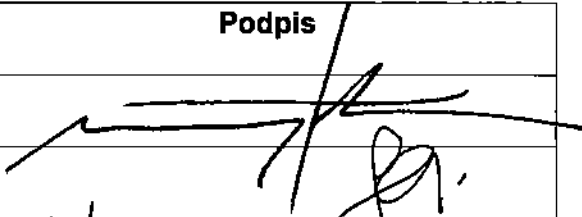
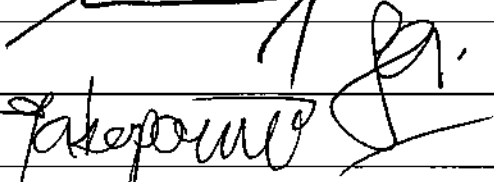
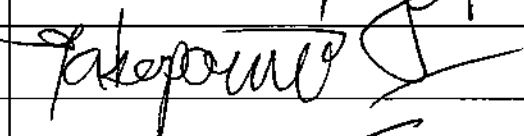
REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

Poslanska skupina Levica

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t 01 478 96 49, f. 01 478 98 45, e ps-levica@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Ime in priimek	Podpis
dr. Matej T. Vatovec	
dr. Tatjana Greif	
Milan Jakopovič	
Nataša Sukič	